

Kytku růží jsem jí dal

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Nádhernou kytku růží na první schůzku jsem jí vzal,
všechno trní holou rukou otrhal.
Pak v jejích očích odstín květů, jak ohně žár mě hřál,
když nachovou kytku růží jsem jí dal.

Nádhernou kytku růží i před oltář jsem pro ni vzal.
Bílou pentlí, bílou stuhou všechny snítky provázel.
Pak v jejích očích slzy štěstí i její vůz mně za to stál,
když bělavou kytku růží jsem jí dal.

ref.: Ale přijde den, kdy čas růží s jiným chlápkem odletí.

Přijde den, kdy najdeš svoji kytku růží ve smetí.
Poznáš sám na svý kůži jak je štěstí šálivý,
až prvně dáš kytku růží holce svý.
Až prvně dáš kytku růží holce svý.